

Х. Посадас

ПРО СОЦІАЛІСТИЧНЕ МАЙБУТНЄ ЛЮДСТВА

22 квітня 1981 р.

Переклад українською: редакція часопису "Ядерні Добровольці" https://t.me/nuclear_volunteers
Опубліковано українською секцією **Marxists.org**: У лютому 2024 р.

Для людства в майбутньому геометрія стане одним із найкрасивіших і постійних супутників. Мистецтво буде відрощувати крила та креативність, що призведе до встановлення зв'язків з космосом. Через багато років, коли це відбудеться, акт творення буде простішим, ніж зараз. Перешкоди, які обмежують Художника від його або її здатності уявляти, буде зметено.

В даний час художня творчість відноситься до особливих якостей людей, якими вони є сьогодні, і їхніх людських стосунків. Сьогодні нас надихає наш людський стан, але завтра ми знайдемо натхнення у наших стосунках з природою і космосом! У майбутньому наша здатність до уяви буде нагадувати слова поета*, який каже:

".... Бачу, хоч і не дивлюся,
Я чую без потреби слухати..."

Коли ми досягнемо цього, мистецтво в тій формі, яку ми знаємо, буде змінюватися.

* Витримка з вірша Ромуло Гальєгоса, венесуельського поета, журналіста і письменника, президента Венесуели 1948 року.

Можливо, це вже не буде те, що ми називаємо «мистецтвом». З сьогоднішньої перспективи ми не можемо навіть припустити, чи воно все ще буде називатися «мистецтвом».

Мистецтво відображає історію людської уяви. Найбільш наочно це виявляється в поезії. Візьмемо образ поета, що дивиться в далечінь, вглядаючись в космос і думаючи: чи не є це репрезентацією нашої туги за космосом?

З того місця, де ми перебуваємо сьогодні, ми можемо лише інтуїтивно сприймати реальність космосу. Ми усвідомлюємо це в край незначному ступені, однак дуже сильно прагнемо цього. Усе, що ми створюємо дистанційно, має в собі космічне зерно.

Музичні ноти походять від звуків світу. Вони перевершують звуки, але походять від звуку. Звук - це рух. Музична нота організовує рух звуку. Люди отримують музику від усіх звуків, що рясніють довкола.

Музична нота – це мова інтелекту. Розум говорить всюди, де є поезія, музика та пісня. Колір - є його частиною. Ми любимо кольори, тому що ми походимо від кольору. Колір і звук.

Шум передує музиці. Але в людині шум швидко стає звуком, а звук незабаром стає музичною нотою. Музична нота оновлена. Вибухи і гомін природи викликають сильні почуття, а людська уява переломлює їх музично. Подивіться, як музика торкається навіть тварин, зокрема одомашнених. Протягом мільйонів і мільйонів років тварини також розвинули деякі здібності в цьому відношенні. Хоча деякі тварини, близькі до людини, реагують на музику, власне саме створення музики суто людське. Це ми, людські істоти, що створили музику зі звуку.

Усе те, що ми називаємо «наукою» та «мистецтвом», узагальнює соціальний розвиток людських відносин: хоча ми й вступили в епоху наших стосунків з природою і з космосом, стосунки між нами, людьми, були визначальними. Наприклад, взяти найбільш розвинутий інтелект - у Маркса: навіть він залежав від людських стосунків. Кожна крупинка людського розуму, те, що ви спостерігаєте в одному місці, дає змогу сприйняття світу на тому рівні, що був досягнутий людськими стосунками в цілому. Це твердження залишається релевантним там, де виявляється людський інтелект тільки в одній країні, або тільки в одній місцевості.

Передбачення:

Людський інтелект не зупиняється ні на якій межі, навіть на тій, що сформована людськими стосунками, які його породили. Розум бачить далі того, що стоїть перед ним. Він має здатність здогадуватися, робити висновки та передбачати. Він виявляє об'єкти поза тими, що є видимими, і встановлює контакти з ними. Прикладом є математика, фізика, хімія. Тільки у випадку мистецтва набагато більше простору для уяви, почуттів і настроїв. Настрої є головним в мистецтві, тому що уява тісно пов'язана зі здатністю відчувати.

Немає повної тотожності між людською чуттєвістю і її вираженням у формі мистецтва (включно з поезією). Але цей розрив скорочується. Настане день, коли ця прірва між ними затягнеться, і ці дві речі стануть одним цілим. Чому настрої так відокремлені від творчості? Чому саме сьогодні такий розподіл між тим, що люди мають намір робити, і що вони насправді роблять? Цей розподіл

закінчиться. Хоча «намір» і «поведінка» завжди будуть розділеними, прийде час, коли вони одружаться один з одним.

Сьогодні вчинки людей відділені від їхніх почуттів. Звичайно, це наслідок класової боротьби. Але людство дуже багато працює над своїм об'єднанням у цій сфері. Коли це нарешті вдасться, його інтелект буде справді неперевершеним у глибині та в відстані. Ми говоримо «глибині», тому що людська ретроспективність саме так і буде отримувати панування над своєю величезною історією; і ми кажемо «в відстані», тому що людська здатність до прогнозування зазирає на мільйони років вперед. Інтелект точно це зробить! Останньою буде усунена та перешкода, яка раніше зупиняла людський поступ, такий жеж великий і високий, як і його інтелект.

Люди майбутнього будуть взірцем впевненості в собі. Їх уже ніщо не зупинить — навіть живучи вдвічі довше, якщо вони захочуть - вони все ще вдосконалюватимуть свої стосунки з природою на кожному кроці. Коли люди стануть єдиними з природою та Всесвітом, тривалість життя індивідуума зросте втричі, тоді як щільність їхнього життя буде продовжувати посилюватися.

Через п'ятдесят чи сто років ми повинні побачити спроби досягти безперервності в житті. У нас є всі необхідні елементи для цього. Надія вічного життя може вимагати занадто багато, але чому б нам не спробувати? Поки що ми можемо сказати напевне, що ми збираємося жити набагато довше в майбутньому. Марнування життя, яке триває в даний момент є досить нестійким. Спосіб покласти край такому нехтуванню людським потенціалом — це навести лад в нашій соціальній конструкції. Коли ми досягнемо цього, ми будемо готові до нашого фізичного зв'язку з Всесвітом.

Що таке людина? Людина є тим, чого Всесвіт досяг тут, на Землі. Життя на Землі є Всесвітом у земній формі. Хто каже, що ми повинні обов'язково залишити цю планету, щоб дістатися до Всесвіту? Це можливо, є дуже прямий спосіб зв'язатися з Всесвітом. Зрештою, що таке інтелект, якщо не це? Як ми бачили з музикою, звуки космосу пов'язані з людським інтелектом там, де вони резонують.

Ми бачили, як звуки космосу створили основи для музичної ноти. Але ми не говоримо, що людський розум приходить із космосу! Людський інтелект є результатом людських стосунків тут, на Землі. Він походить від соціальної організації між людьми саме тут, на Землі. Без соціальної організації не було б виникнення музики! Це через наші людські стосунки музична нота еволюціонувала з того місця, де вона почалася, зі звуків, з шумів Всесвіту. Це відносини між людьми на Землі, які зробили це! І музична нота - з її космічним походженням - це лише одна частина мови людських почуттів.

Вважаючи це нашою історією, чому б нашій зростаючій здатності відчувати не наказати нашій розвинутій свідомості рішуче звернутися до космосу? В процес, який змусив людство перетворити звуки на музику були залучені не лише наші почуття, а й наш інтелект. Людство ніколи не припиняло це робити, робить це щодня. Ті, хто робить це найкраще, ті, хто ставить усі свої почуття та інтелект на службу соціального прогресу і вдосконалення.

Коли він буде твердо стояти на фундаменті людських почуттів, людський інтелект стане здатним служити та впливати на прогрес людства. Що таке «прогрес»? Як він вимірюється? Не через неонові вогні та розкішні машини, звичайно. Ми вимірюємо це через його зростаюче бажання пізнання космосу. Незабаром, приблизно через 50 років, ми маємо цього досягти, як людство.

Наш людський голос буде потужнішим за найсильніший удар грому. Голосові зв'язки будуть вдосконалюватися – ми говоримо вдосконалювати, а не змінювати. Нашим, людським голосом, ми збираємося передати надзвичайну цінність існування. Музична нота може бути задіяною в цьому процесі, але визначальна роль залишається за людським голосом. Прийде день, коли про людський голос скажуть, що він виконав роль, яку можна порівняти з роллю Карла Маркса. Це станеться, коли протиріччя між людьми в усіх їх аспектах буде викорінено. Коли ми нарешті подолаємо протиріччя, почнеться поступ переконання, як звуку музики. Завтра, музика буде голосом і мовою. Згодом музичні ноти - незважаючи на всю їхню величність - будуть замінені мовою, манерою говорити і манерою рухатися.

Кожен людський рух буде інтелектом в дії. Розуміння, досвід і людські здібності будуть піддані процесу концентрації. Не синтезу, а концентрації. За якихось 500 років усі комп'ютери світу будуть нижчими за найменшу частину нашого мозку. Ніякого натискання кнопок, лише погляд. Простий погляд охоплюватиме мільйони років вперед і мільйони років позаду.

Крім величезних можливостей, які це дасть нам, ми зможемо передбачити наслідки чого б то не було в усій їх варіативності і можливих напрямках дій, що зробить нашу здатність прогнозування невичерпною. Колись війни і лиха будуть переможені, і ми зможемо подивитися чітко і прямо в широкі простори нашого безперервного прогресу.

Сам марксизм буде витіснений. Як писав Троцький, діалектичний матеріалізм збирається сформувати базу ще кращих методів. Марксизм - це тільки найкраще з того, що ми маємо на даний момент. Зі знанням завтрашнього дня, і завтрашнього вищого суспільного життя, діалектика буде більше не мовою, а лише абеткою прогресу. Алфавіт буде відмінним від того, що ми зараз знаємо як «діалектика». Алфавіт без кінця і початку. Той, що не має початку, а являє собою безкінечний розвиток.

Існування держав радянського типу є частиною возз'єднання людства. Заперечувати це – злочин. Не особистий злочин, а історичний злочин. Радянський Союз – це інструмент історії. Протистояти йому — все одно, що протистояти колесу. Ще є такі люди. Вони хочуть смерті СРСР, тому що він перемагає.

Нам говорять подібні дурниці щодо необхідності підтримки «вільної профспілки в Польщі». Але ті, хто говорить про «свободу профспілок», мають на увазі свободу захищати власні інтереси, а не інтереси комунізму! Вони не мають уявлення про історію. Якби вони жили за часів Архімеда, то вони б засудили його за те, що він бризнув на них брудною водою, коли вийшов з ванни з криками «Еврика». Суб'єктивний і індивідуальний погляд на історію саме такий.

Просто погляньте на мить на досягнення греків, частково єгиптян, асирійців та шумерів. Вони залишили нам цінні докази своєї об'єктивності у науковому дослідженні. «Об'єктивність» означає, що вони вирішили пояснити людину як частину природи та Всесвіту. Про це говорять камені Стоунхенджа; подібні конструкції зустрічаємо також і у корінних народів Колумбії.

Основним рушієм приватної власності є обмеження сфери розвитку і динаміки інтелекту. Інтерес приватної власності викликає її протидію і спотворює все, що розвиває ідеї. Огляньте будь-яку епоху: ви побачите, що приватна власність воює з будь-якою ідеєю, яка загрожує відхилитися, піти далі або перевершити приватну власність. Індивідуально, як бос проти працівника, або як клас, капіталізм проти пролетаріату.

Соціалізм - навпаки. Елементарна умова соціалізму полягає в тому, щоб кожен клптик об'єктивного знання служив загальному благу, благу людства. Соціалізм не служить соціалістам і комуністам. Він служить людству - через марксизм як тлумач загального блага. Ми все ще знаходимося в тому періоді, де людство потребує марксизму для тлумачення.

Марксизм трактує людську поведінку історично, від зорі існування людства і дотепер. Він пояснює, як формувалася людська поведінка протягом тисячоліть, фундаментальні і вирішальні фактори існування, власності та людських відносин. Марксизм узагальнює всі ці фактори. Це не біблія звичайно, але засіб тлумачення людської поведінки.

Людська поведінка – це не те, що змінюється. Це людське буття змінюється разом з прогресом суспільства. По мірі цього розвитку, поведінка людини стає більш відстороненою і менше залежною від статі, від війни, від власності, від гендерних протиріч. Час минає, людські почуття прагнуть заповнити більший простір у сфері людської поведінки. Зростання впевненості в собі у людей є історичною основою для соціалізму. Впевненість у собі дозволяє людям дивитися в очі питанню: «Чи повинні ми воювати, як ми це робимо сьогодні?» і: «Ми повинні продовжувати вбивати один одного, як ми це робимо зараз?»

Егоїзм породжений винятковістю приватної власності. Вона не придушує материнських і людських почуттів, але це тільки тому, що життя саме створює і нав'язує їх. Людська любов і приватна власність — полюси. Ні в одній частині приватної власності немає людської любові. Любов, як почуття, походить від відчуття приналежності до життя в усіх його тваринних і природних формах. Людські стосунки та інтелект переплітаються в музиці. Немає музики, де б почуття протистояли життю.

Суспільство розвивалося таким чином, що призвело до появи класів, але поява робітничого класу оголошує кінець соціальним класам. Робітничий клас ще не в стадії, коли він може вільно визначати хід життя. Однак навіть зараз він набув дуже великого значення. Це означає, що людство дозріло. Воно готове до соціалізму.

Поки пролетаріат не має влади у всьому світі, він потребує робітничого авангарду. Етап Сталіна означав великий крок назад від величезного прогресу, який історія здійснила через більшовиків. Але людство відвоює захоплені рубежі і знову досягне цього рівня.

У Полісаріо** (ведуть боротьбу за свободу від Марокко в Сахарі), в Ефіопії, на Кубі чи у В'єтнамі – всі категорії людства можна знайти. Але вони всі бажають соціалізму. Вони доводять, що людство готове і придатне для соціалізму.

Що зрештою переможе капіталізм, гніт і війну?

Необхідність людського прогресу здійснить це.

** Полісаріо або Народний фронт за визволення Сегіет-ель-Хамра та Ріо-де-Оро — військова організація, яка діє на території Сахарської Арабської Демократичної Республіки та Західної Сахари. Після окупації марокканськими військами регіону Полісаріо почало партизанську війну проти Марокко. У 1990 році почав діяти режим припинення вогню в Західній Сахарі. Зараз Полісаріо є членом Організації Африканської Єдності.

Зараз не вистачає інструменту прогресу, цим інструментом є марксизм. Партія відсутня. Партія — це майстер, якому потрібен марксистський інструмент, щоб вирішувати соціалістичне завдання.

Х. Посадас

22 квітня 1981 р.